

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli d. 27 Febr. 1867, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 1) Utlåtande N:o 1, i anledning af väckt förslag, att innehafvare af förenade Skollärare- och Klockaretjenster må, inom ett visst maximum, uppbära de för båda tjänsterna anslagna löneförmåner oafkortade.

Med anledning deraf att genom Kongl. Kungörelsen den 11 December 1863 den för innehafvare af folkskolelärare-befattning, genom Kongl. Maj:ts nådiga Stadga angående folkundervisningen i Riket af den 18 Juni 1842, fastställda minimilönen blifvit förhöjd till 400 R:dr, utom husrum, vedbrand och kofoder, utan att någon motsvarande förhöjning i hvad sistnämnda Stadga i § 6 mom. 7 föreskrifver rörande lönen för innehafvare af de förenade skollärare- och klockaretjänsterna, har Herr S. Rosenberg uti en till Utskottet öfverlemnad motion, N:o 71, hemställt,

att de i 6 § 7 mom. bestämda femtio tunnor måtte höjas åtminstone med 50 procent utom kofoder, vedbrand och jordland, så att ifrågakända punkten i högstberörda stadga erhåller följande lydelse:

Den, som innehafver de förenade skollärare- och klockaretjänsterna, uppbäre de för båda tjänsterna anslagna löneförmåner oafkortade, så vida de ej tillsammans öfverstiga värdet af sjuttiofem tunnor spannmål, utom kofoder, vedbrand och planteringsland.

Men i betraktande af att en så betydlig höjning af lönen för de förenade tjänsterna säkerligen inom flera kommuner skulle blifva ganska betungande, helst tjänsternas sammanslagning väl i de flesta fall torde vara föranledd genom behovet af besparing, får Utskottet vördsamt hemställa,

att motionen i denna del ej måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Som emellertid, enligt hvad motionären uppgifvit, stadgandet i meranämnda § om värdet af femtio tunnor spannmål såsom maximilön för de förenade tjänsterna vanligen skulle tolkas så, att detta värde innefattar ersättning äfven för kofoder,

sommarbete, planteringsland samt till och med boningsrum, hvarigenom det missförhållande skulle kunna uppstå, att innehafvaren af de förenade tjänsterna uppbure *mindre* lön än den, som endast är skollärare; och Utskottet varit i tillfälle inhemta, att osäkerhet verkligen egt rum vid tolkningen af ifrågavarande stadgande, så får Utskottet värdsamt föreslå,

att Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte anhålla om den förklaring till § 6 mom. 7 af nådiga Stadgan angående folkundervisningen i Riket den 18 Juni 1842, att den, som innehafver de förenade klockare- och skolläretjänsterna, uppbär de för båda tjänsterna anslagna löneförmåner oafkortade, så vida de ej tillsammans öfverstiga värdet af femtio tunnor spanmål, *oberäknadt naturaprestationerna, såsom husrum, vedbrand, kofoder och planteringsland.*

Stockholm den 25 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

A. H. Fock.

Utskottets Ordförande.

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli d. 27 Febr. 1867, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 1) Utlåtande N:o 2, i anledning af väckt förslag derom att vid de skolor, som icke af egna äldre fonder kunna till fullo bestrida kostnaderna för städning, ved och ljus, den uppkommande bristen må fyllas af de så kallade termins-afgifterna.

Uti en till Utskottet öfverlemnad motion, N:o 89, föreslår Herr *J. J. Magnell*: att, till minskande af lärjungarnes för mången kännbara omkostnader, det måtte bestämmas att, om egna kassans öfriga medel ej räcka till att dermed bekosta de dermed afsedda ändamålen, bristen må fyllas af termins-afgifterna.